

Inwijding van vrouwen en schouwen, de natuur leert ons kijken

Van de Godin Nehalennia zijn eerst in 1647 12 beelden boven water gekomen en vanaf 1970 zijn er wel 300 votief altaren met haar beeld uit het water gevist. Gek genoeg krijgen de voorchristelijke beschavingen van eigen bodem niet de aandacht die ze verdienen. De meeste mensen hebben nog maar nauwelijks van Nehalennia gehoord. Het is wellicht ook tekenend hoe wij met ons eigen 'heidens' cultureel erfgoed omgaan. Graag willen wij vertellen en verhalen over de wijsheid die de vrouwen waarschijnlijk droegen in de eerste jaren van de jaartelling en daarvoor.

Wij willen Nehalennia's bestaan erkennen en ons eigen cultureel erfgoed herstellen.

'De Wake van Nehalennia'

Ooit zijn de vrouwen in deze Nederlanden wijs en invloedrijk geweest. Zij begeleidden de zielen, zij zorgden voor wind in de zeilen, zij hulden zich in weten, en kenden de ondoorgroendelijke wegen van het water. Zij werden geëerd en geliefd, hun lichaam was het voertuig voor de geest, zij waren overal en in het hier en nu tegelijk aanwezig. Sindsdien zijn ze ondermijnd, en gezonken in zee en wachten.

Een voorstelling of lezing die ons wakker schudt, en oude herinneringen van natuurreligies laat leven. De dansen voeren ons naar een mijmertijd, waar wellicht vleugjes van kennis ons te binnen kunnen schieten. De dansen helpen ons herinneren, brengen ons naar al-tijd. Zij zijn voedsel voor diepere emoties, die ons doen bewegen. Hoor en wie weet mag Nehalennia weer op haar troon plaatsnemen en ons begeleiden op het levenspad.

Vrijgeven, het vieren van verbintenissen

Dans, muziek, poëzie en natuurbeelden bieden mijmertijd bij veranderingsprocessen. Als we een geliefde verliezen, kunnen we deze niet zomaar 'los laten'. In het hart blijven we verbonden en we hechten ons aan de mooie momenten. We dragen mensen het hele leven in ons hart mee. Vrijgeven is een actief woord, dat in herhaling, elke keer weer een stukje doet vieren, zonder de waarde van de band te negeren.

Deze dansen brengen tijd en ruimte om even stil te staan bij het proces en een nieuwe weg te vinden. Al dansend eigent men zich de nieuwe situatie toe, accepteert deze en overschrijft oude patronen met nieuwe. Hierdoor vergroot ieder zijn bewegingsruimte en krijgt grip op het bestaan.

Foto's gemaakt door Klaas de Bont

Stichting Beweegreden

geeft voorstellingen en lezingen
over vergeten inwijdingen

Anneke Wittermans
Willem Dreeslaan 21
8161 ZD Epe
tel. 0578-610161

beweegreden@planet.nl
www.beweegreden.org

Dansvoorstellingen en lezingen over 'vergeten inwijdingen'

De inwijdingen die van oorsprong de mens in zijn waarde brachten, zijn in de vergetelheid geraakt. Stichting Beweegreden wil hen weer in het leven terug brengen door lezingen, performances en workshops te geven rond specifieke thema's. Wilt u de Stichting Beweegreden steunen, dan kunt u donateur worden voor minimaal € 25,- per jaar op giro 4832754.

Weet u situaties waar deze voorstellingen en lezingen op hun plaats zijn, dan kunt U contact met ons opnemen.

Het lichaam spreekt, de stem klinkt, beide vertellen ons waar we zijn. Al spelend, stoeiend, dansend zingend en onderzoekend zijn er nieuwe levensinzichten te voorschijn gekomen, die van vitaal belang zijn om in eigen waarde te groeien. Deze zijn ook voor niet dansers van belang, daarom willen we dit graag met beeldmateriaal, poëzie, zang en dans zichtbaar maken voor een ieder die zich aangesproken voelt.

Ode aan de laatste van de vrouwen lijn

Ode aan alle mannen en vrouwen zonder dochters

De lijn van voormoeders is nimmer onderbroken, van moeder op dochter, van schoot naar navelstreng, van schoot naar navelstreng. Via het water vindt informatie overdracht plaats van moeder naar kind. Water draagt informatie en geeft waarschijnlijk onuitgesproken motieven van de vrouwenlijn door.

Van onze voormoeders krijgen we drijfveren en wij kunnen kiezen wat we willen overdragen via water aan dochters of wat we transformeren en inzetten voor het welzijn van de wereld. Terwijl de zonen deze motieven meer gestalte geven in daden, dragen dochters meer het waardevolle van hun geboortestam uit door het te zijn.

De laatste van de lijn wil de lijn klaar maken, schoon nalaten, alle oneffenheden eruit poetsen met therapie en zelfontwikkeling, gratie verlenen en garant staan voor een zuiver geweten. De rekenschap voor het nalatenschap staat garant dat deze vrouwen vaak de dragers van de maatschappij zijn. Zij pionieren principiële vernieuwingen voor ons allen. Deze vrouwen willen we graag erkennen.

Verborgene drijfveren

Heimelijk draag ik medeweten
van moeders stam in mijn water
Gedragen in haar schoot
Geweld in haar sappen
Ben ik van binnen uit verbonden
Met haar levensvisie/houding
daarin zijn eeuwen oude wensen
verlangend tot expressie te komen
Doordrenkt met onuitgesproken missies
van nu en ooit kruipt het water
in mijn gelederen
vult mij met passie
Nu ben ik haar beste voertuig

Ik ben vrij om te ervaren
waar ik mijn water heen breng
Daar waar het resoneert
hoor ik thuis
Daar waar ik mee verbonden ben
dat geef ik vorm
ik kies mijn deel van het geheel
al het ander laat ik over drijven
met de zucht der voormoeders
kies ik voor mijn leven

A.W. juni 2008

De Roep van Inanna*

*Inanna was een grote Sumerische Godin wier cultus een hoogtepunt kent rond 2500 v.Chr.

Ooit zagen mensen het lichaam als permissie om te leven op aarde. Ook nu prijzen wij haar kracht om te bewegen. Wij prijzen haar zintuigen om waar te nemen. Wij prijzen haar verfijning om af te stemmen. Wij prijzen haar vermogen om voort te planten. Wij kunnen geest en lichaam veredelen. Wij zegenen het bestaansrecht.

Van binnen uit richt de man zich op, met visie en integer kijkt hij de wereld in om schoon te ontmoeten. De vrouw verlangt haar diepgang eigen te maken, wil de speelruimte in het bekken herstellen. Als zij smelt in het bekken, kan zij zich vestigen in haar schoot en veilig de wereld aanschouwen. Zo kan zij in liefde ontvangen. Mannen die staan in hun as en vrouwen die wonen in de schoot, zijn zelf staand, veilig en in vrede. Het lichaam is het voertuig, en wij verfijnen haar motoriek zodat we resoneren, intens warmbloedig vurig en stil. De Roep van Inanna vraagt ons om de tempel van het lichaam in te gaan.